

Život Cirkvi

Ročník 17

23/2010

Ukončenie Roka kňazov

16. apoštolská návštevu Benedikta XVI. na Cyprus

Cyprus (4. júna, RV) - Pápež Benedikt XVI. začal svoju 16. apoštolskú návštevu Cypru.

Počas tlačovej besedy s novinármi na palube lietadla počas letu na Cyprus Pápež Benedikt XVI. vyjadril hlbokú bolesť v súvislosti so zabitím Mons. Padoveseho. Spomenul, že práve Mons. Padovese „výrazne prispel k príprave Synody biskupov pre Blízky východ“ a dodal:

„Tento tiež nemá nič spoločné s témami a s cestou, pretože tento čin nemožno pripísať Turecku alebo Turkom. Je to záležitosť, o ktorej máme málo informácií: isté je, že nešlo o politickú či náboženskú vraždu.“

Na otázku o rozdelení, ktoré stále zraňuje Cyprus, Benedikt XVI. povedal, že jeho cesta chce byť - aj v následnosti na minuloročnú návštevu Svätej zeme -, svedectvom pokoja a dialógu, zakorenených vo viere pre jediného Boha:

„Neprihádzam s politickým posolstvom, ale s náboženským, ktoré by malo viac pripraviť duše, aby boli otvorené pre pokoj. Toto nie sú veci, ktoré sa uskutočnia z jedného dňa na druhý, je však veľmi dôležité dosiahnuť nielen potrebné politické kroky, ale predovšetkým na takéto kroky pripraviť duše, v záujme takého vnútorného otvorenia sa pre pokoj, ktorý prichádza z viery v Boha a z presvedčenia, že sme všetci Božími deťmi, bratmi a sestrami medzi nami.“ -sg-

Prístavné mesto Paphos sa nachádza na západe ostrova a má asi 40 tisíc obyvateľov. Po pristátí v Paphose privítali Svätého Otca civilní predstavitelia a náboženský predstavitelia - apoštolský nuncius Mons. Antonio Franco, maronitský arcibiskup Cypru Mons. Joseph Soueif, ďalej jeruzalemský patriarcha latinského obradu Mons. Fouad Twal, kustód Svätej zeme Pierbattista Pizzaballa, ako aj sekretár apoštolskej nunciatury Mons. Paolo Borgia. Orkem toho bol prítomný aj pravoslávny arcibiskup Cypru Chrysostomos II. Počas slávnostného privítania na letisku a privítacích slovách cyperského prezidenta Demetrisa Christofiasa sa prítomným prihovril Svätý Otec:

Pokoj s vami! Veľmi sa teším, že som dnes s vami!

Pán prezident, som Vám hlboko vďačný za Vaše zdvorilé pozvanie k návšteve Cyperskej republiky. Sr-

dečne zdravím Vás, vládu a ľud tejto krajiny a ďakujem Vám za láskavé slová na privítanie. S vďačnosťou si pripomínam Vašu nedávnu návštevu vo Vatikáne a teším sa na naše zajtrajšie stretnutie v Nikózii.

Cyprus sa nachádza na križovatke kultúr a náboženstiev, slávnych a súčasne starobylých dejín, ktoré však stále mocne a viditeľne ovplyvňujú život vašej krajiny. Cyperská republika, ktorá len nedávno vstúpila do Európskej únie, začína cítiť výhody ekonomickej a politickej výmeny s ostatnými európskymi krajinami.

Táto príslušnosť umožnila vašej krajine tiež prístup na trhy, k technológiám a praktickým poznatkom. Je veľmi žiaduce, aby táto príslušnosť prinášala vašej zemi prosperitu a aby tiež ostatné európske krajiny boli obohacované vašim duchovným a kultúrnym dedičstvom, ktoré odráža dejinnú úlohu vašej polohy medzi Európou, Áziou a Afrikou. Láska k vašej krajine a k vašim rodinám a túžba žiť v harmónii spolu s vašimi susedmi pod milosrdnou ochranou všemohúceho Boha vás inšpiruje k trpezlivému riešeniu problémov, ktoré doteraz zdieľate spolu s medzinárodným spoločenstvom v súvislosti s budúcnosťou vášho ostrova.

V stopách našich spoločných otcov vo viere, svätých Pavla a Barnabáša, som prišiel medzi vás ako pútnik a služobník služobníkov Božích. Od chvíle, kedy apoštolí priniesli k týmto brehom kresťanské posolstvo, bol Cyprus pozhnaný mocným kresťanským odkazom. V tejto viere zdravím ako brat Jeho blaženosť, Chrysostoma II., arcibiskupa Nea Justiniána a celého Cypru, a veľmi sa teším, že sa budem môcť skoro stretnúť s mnohými ďalšími členmi cyperskej Pravoslávnej cirkvi. S radosťou tiež očakávam stretnutie s ostatnými cyperskými náboženskými predstaviteľmi. Dúfam, že posilníme naše spoločné zväzky a potvrdíme nevyhnutnosť upevniť vzájomnú dôveru a trvalé priateľstvo so všetkými, ktorí uctievať jediného Boha.

Ako Petrov nástupca prichádzam pozdraviť predovšetkým cyperských katolíkov, aby som ich utvrdil vo viere (porov. Lk 22,32) a povzbudil, aby boli príkladnými kresťanmi, ale i občanmi a žili plne svoju úlohu v spoločnosti ku prospechu Cirkvi i štátu. V priebehu svojho pobytu medzi vami vám tiež odovzdám Instru-

mentum laboris, pracovný dokument nadchádzajúceho zvláštneho zasadania biskupskej synody pre Blízky východ, ktoré sa bude konať tento rok v Ríme. Toto zasadanie sa bude zaoberať mnohými aspektmi prítomnosti Cirkvi v tomto regióne ako i výzvami, s ktorými sa niekedy v náročných podmienkach musia vyrovnávať katolíci, ktorí žijú v spoločnosti s Katolíckou cirkvou a ponúkajú svoje svedectvá spoločnosti a svetu. Cyprus je preto pre Cirkev vhodným miestom pre zamyslenie sa nad úlohou stáročnej katolíckej komunity na Blízkom východe, pre vyjadrenie našej solidarity so všetkými kresťanmi tejto oblasti a pre vyslovenie presvedčenia, že kresťania majú nenahraditeľnú úlohu v snahe o pokoj a o zmierenie medzi miestnymi národmi.

Pán prezident, drahí priatelia, s týmito pocitmi zverujem svoju púť Márii, Matke Božej a príhovoru svätých Pavla a Barnabáša. Boh žehnaj cyperský ľud. Nech vás stále ochraňuje Celá Svätá – Panna Mária. -pd-

Príhovor Benedikta XVI. na ekumenickom stretnutí v Paphose

Drahí bratia a sestry v Kristu,

„Milosť vám a pokoj v hojnosti“ (1Pt 1,2). S veľkou radosťou pozdravujem vás, ktorí zastupujete kresťanské komunity Cypru.

Ďakujem Jeho Blaženosti Chryzostomovi II. za láskavé slová privítania, Jeho Eminencii Jurajovi, metropolitovi Pafosu, ktorý nás hostí, ako aj všetkým, ktorí umožnili toto stretnutie. S vďačnosťou pozdravujem aj tu prítomných kresťanov iných konfesíí, vrátane tých, ktorí patria do arménskej, luteránskej a anglikánskej komunity.

V skutočnosti je to pre nás výnimočná milosť, zísť sa v modlitbe v tomto chráme Agia Kiriaki Chrysopolitissa (chrám Najsvätejšej Pannej pokrytej zlatom). Práve sme si vypočuli čítanie zo Skutkov apoštolov, ktoré nám pripomenulo, že Cyprus bol prvou etapou misijných ciest apoštola Pavla (por. Sk 13,1-4). Povolání Duchom Svätým Pavol, spolu s Barnabášom, pôvodcom z Cypru, a Markom, budúcim evanjelistom, najprv prišli do Salaminu, kde začali ohlasovať Božie slovo v synagógach. Keď prešli cez ostrov, prišli do Pafosu, kde práve v blízkosti tohto miesta, kázali za prítomnosti rímskeho prokonzula Sergia Paola. Z tohto miesta sa teda začalo šíriť posolstvo evanjelia do celej ríše, a Cirkev založená na apoštolskom ohlasovaní bola schopná zapustiť korene v celom vtedy známom svete.

Cirkev na Cypre môže byť právom hrdá na priame spojenie s ohlasovaním Pavla, Barnabáša a Marka, a na spoločnosť v apoštolskej viere, ktoré ju spája so všetkými cirkvami, ktoré zachovávajú rovnaké pravidlo viery. Toto je spoločnosť, reálne, aj keď nedokonalé, ktoré nás už teraz zjednocuje, a ktoré nás pobáda, aby sme prekonali naše rozdelenia a zápasili za opätovné nastolenie plnej viditeľnej jednoty, ktorú chcel Pán pre všetkých svojich nasledovníkov. Pretože v Pavlových

slovách je “jedno telo a jeden Duch, ako ste aj povolání v jednej nádeji svojho povolania. Jeden je Pán, jedna viera, jeden krst” (Ef 4,4-5).

Cirkevné spoločenstvo v apoštolskej viere je, ako darom, tak aj výzvou k misii. V úryvku zo Skutkov, ktorý sme si vypočuli, vidíme obraz jednoty Cirkvi v modlitbe, v otvorení sa vanutiu Ducha. Ako Pavol a Barnabáš, každý kresťan je v krste povolaný, aby prinášal prorocké svedectvo vzkrieseného Pána a jeho evanjelium zmierenia, milosrdenstva a pokoja. V tomto kontexte, osobitná Synoda biskupov pre Blízky Východ, ktorá sa uskutoční v októbri v Ríme, sa bude zamýšľať nad úlohou kresťanov v regióne, povzbudí ich, aby svedčili o evanjeliu a pomôže im podporovať väčší dialóg a spoluprácu medzi kresťanmi v celej oblasti. Práce Synody významne obohatí prítomnosť delegátov iných cirkví a kresťanských komunít, ako znamenie spoločného úsilia v službe Božieho slova a nášho otvorenia sa sile jeho milosti, ktorá zmieruje.

Jednota všetkých Kristových učeníkov je darom, o ktorý musíme prosiť Otca v nádeji, že ona posilní svedectvo evanjelia v dnešnom svete. Pán sa modlil za svätosť a jednotu svojich apoštolov práve preto, aby svet uveril (por. Jn 17,21). Práve je tomu 100 rokov, od konania Misijnej konferencie v Edinburgu, na ktorej si kresťania uvedomili, že rozdelenie medzi nimi je prekážkou k šíreniu evanjelia a na tomto stretnutí vzniklo moderné ekumenické hnutie. Dnes musíme byť vďační Pánovi, ktorý nás viedol prostredníctvom svojho Ducha - osobitne v posledných desaťročiach - a tak sme znova objavili bohaté apoštolské dedičstvo, o ktoré sa delíme medzi Východom a Západom, a prostredníctvom trpezlivého a úprimného dialógu našli cesty na priblíženie jedných k druhým, prekonali rozpory minulosti a začali pozeráť do lepšej budúcnosti.

Cirkev na Cypre, ktorá sa ukazuje ako most medzi Východom a Západom, významne prispela k tomuto procesu zmierenia. Cesta, ktorá vedie k cieľu plného spoločenstva určite nebude bez ťažkostí, ale Katolícka cirkev a Pravoslávna cirkev na Cypre sa snažia napredovať po ceste dialógu a bratskej spolupráce. Nech Duch Svätý osvieti naše mysle a upevní naše rozhodnutie, aby sme mohli spoločne odovzdávať posolstvo spásy mužom a ženám našej doby, ktorí sú smädní po tej pravde, ktorá vedie k pravej slobode a spásu (por. Jn 8,32), pravde, ktorej meno je Ježiš Kristus!

Drahí bratia a sestry, nemôžem skončiť môj príhovor bez spomienky na svätcov, ktorí ozdobili Cirkev na Cypre, osobitne na sv. Epifána, biskupa v meste Salamina. Svätosť je znamením plnosti kresťanského života, hlbokkej vnútornej poddajnosti Duchu Svätému, ktorý nás povoláva k neustálemu obráteniu a obnove, zatiaľ čo my sa snažíme byť stále viac podobní Kristovi nášmu Spasiteľovi. Obrátenie a svätosť sú aj privilegovanými prostriedkami prostredníctvom ktorých otvárame mysle a srdcia Pánovej vôle pre jednotu jeho Cirkvi. Zatiaľ čo vzdávame vďaku za dnešné stretnutie a za

bratskú lásku, ktorá nás spája, prosíme svätých Barnabáša a Epifána, svätých Petra a Pavla, a všetkých Božích svätých, aby požehnali naše komunity, zachovali nás v apoštolskej viere a viedli naše kroky na ceste jednoty, lásky a pokoja. -Im-

Príhovor Benedikta XVI. katolíckemu spoločenstvu Cypru

Cyprus (5. jún, RV) - Program druhého dňa návštevy Benedikta XVI. v hlavnom meste Cypru v Nikózii sa začne návštevou prezidenta Demetrisa Christofiasa.

Po návšteve prezidenta sa Benedikt XVI. odobral do 5 km vzdalenej katolíckej Základnej školy sv. Marona, ktorú spravuje maronitské spoločenstvo, kde ho s radosťou privítali zástupy detí. Práve v areáli tejto školy mal Svätý Otec na programe o 10.45 hod. miestneho času stretnutie s katolíckym spoločenstvom Cypru. Najprv Svätého Otca privítal maronitský arcibiskup Cypru Mons. Joseph Soueif. Potom predniesol svoj príhovor Benedikt XVI.:

Drahí bratia a sestry v Kristu,

Mám veľkú radosť zo stretnutia s vami, ktorí predstavujete katolícku komunitu na Cypre.

Ďakujem arcibiskupovi Soueifovi za jeho milé slová, ktorými ma vo vašom mene privítal a osobitne ďakujem deťom za ich pekné vystúpenie. Pozdravujem aj Jeho Blaženosť patriarchu Fouada Twala a skláňam sa pred veľkým a trpezlivým dielom františkánskej kustódie Svätej zeme v osobe otca Pizzaballu, ktorý je dnes prítomný medzi nami.

Pri tejto historicky prvej návšteve rímskeho biskupa na Cypre prichádzam, aby som vás utvrdil vo vašej viere v Ježiša Krista a povzbudil vás, aby ste zotrvali ako jedno srdce a jedna duša vo vernosti apoštolskej tradícii (por. Sk 4,32). Ako Petrov nástupca dnes prichádzam medzi vás, aby som vás uistil o mojej podpore, o mojich úprimných modlitbách a mojom povzbudivom.

Práve sme si vypočuli Jánovo evanjelium o tom, ako niektorí Gréci, keď sa dozvedeli o veľkých skutkoch, ktoré vykonal Ježiš, prišli za apoštolom Filipom a povedali: „Chceli by sme vidieť Ježiša“ (por. Jn 12,21). Tieto slová sa hlboko dotýkajú každého z nás. Tak, ako muži a ženy v evanjeliu, chceme vidieť Ježiša, poznať ho, milovať ho a slúžiť mu ako „jedno srdce a jedna duša“ (por. Sk 4,32). Navyše, v dnešnom Evanjeliu, ktoré svedčí o sláve mena Božieho, Cirkev, ako hlas z nebies, ohlasuje jeho meno nielen pre vlastné dobro, ale aj pre dobro celého ľudstva (por. Jn 12,30). Aj vy, dnešní nasledovníci Krista, ste povolani žiť svoju vieru vo svete a spojiť vaše hlasy a skutky pre podporu evanjeliových hodnôt cyperských kresťanov. Tieto hodnoty, hlboko zakorenené vo vašej kultúre tak, ako v bohatstve univerzálnej Cirkvi, musia naďalej viesť vaše úsilie o šírenie pokoja, spravodlivosti a rešpektu voči ľudskému živo-

tu, ako aj dôstojnosti vašich spoluobyvateľov. Takto vaša vernosť Evanjeliu zaistí dobro celej cyperskej spoločnosti.

Drahí bratia a sestry, vzhľadom na vašu výnimočnú situáciu, chcel by som upriamiť vašu pozornosť aj na jednu dôležitú časť života a poslania v našej Cirkvi, a to na úsilie o väčšiu jednotu v láske s inými kresťanmi a v dialógu s tými, ktorí nie sú kresťania. Zvlášť po II. vatikánskom koncile sa Cirkev angažuje v napredovaní po ceste väčšieho porozumenia s našimi kresťanskými bratmi a je obrazom ešte pevnejšieho puta lásky a priateľstva medzi všetkými pokrstenými. Vo vašej konkrétnej situácii ste práve vy schopní osobne prispieť k dosiahnutiu väčšej kresťanskej jednoty v každodennom živote. Povzbudzujem vás k takémuto konaniu v dôvere, že Duch Pána, ktorý sa modlil, aby všetci jeho učeníci boli jedno (por. Jn 17,21), vás bude sprevádzať pri tejto dôležitej úlohe.

Keď sa pozrieme na medzináboženský dialóg, je potrebné ešte veľa robiť vo svete. Toto je ďalšia oblasť, kde katolíci z Cypru často zažívajú situácie, ktoré im ponúkajú možnosti pre spravodlivé a opatrné konanie. Len trpezlivou prácou vo vzájomnej dôvere je možné prekonať ťarchu minulosti a politické, či kultúrne rozdiely medzi národmi sa môžu stať východiskom pre cestu väčšieho porozumenia. Vyzývam vás, aby ste sa pridali k budovaniu takejto vzájomnej dôvery medzi kresťanmi a nekresťanmi, čo je základom pre budovanie trvácneho pokoja a harmónie medzi národmi rôznych náboženstiev, politických skupín a kultúrnych základní.

Drahí priatelia, chcel by som vás pozvať, aby ste si chránili hlboké spoločenstvo, ktoré už zdieľate medzi sebou a s Katolíckou cirkvou vo svete. S dôrazom na momentálne potreby Cirkvi vás povzbudzujem, aby ste sa modlili za kňazské povolania a povolania do zasväteného života a aby ste ich podporovali. Na sklonku Roku kňazov si Cirkev nanovo uvedomuje potrebu dobrých kňazov, svätých a dobre pripravených. Potrebuje mužov a ženy rehoľníkov, ktorí sa úplne odovzdávajú Kristovi v oddanosti šíriť Božie kráľovstvo na zemi. Naš Pán prisľúbil tým, ktorí stratia svoj život, aby konali ako on, že si ho zachránia pre večný život (por. Jn 12,25). Prosím rodičov, aby si uvedomili tento prisľub a povzbudzovali svoje deti, aby srdečne odpovedali na Pánovo volanie. Vyzývam pastierov, aby sa starali o mladých, o ich túžby a snahy a aby ich formovali v plnosti viery.

Tu, na tejto katolíckej škole, sa chcem v krátkosti obrátiť na tých, ktorí pracujú na katolíckych školách tohto ostrova, osobitne na učiteľov. Vaša práca je súčasťou dlhej a uznávanej tradície Katolíckej cirkvi na Cypre. Naďalej trpezlivo slúžte v záujme dobra celej komunity a usilujte sa o vznešenú výchovu. Nech vás Pán v hojnosti požehnáva v posvätnom úsilí formácie, ktorá je pre nás a naše deti najväčším darom od Všemohúceho.

Teraz sa obraciam osobitne na vás, moji drahí mladí z Cypru. Buďte silní vo svojej viere, radostní v službe Pánovi a štedrí v čase a talentoch, ktoré máte! Pomáhajte pri budovaní lepšej budúcnosti Cirkvi a vašej krajiny tak, že budete klásť dobro druhého pred svoje vlastné.

Drahí katolíci z Cypru, starajte sa o vašu harmóniu v spoločenstve s univerzálnou Cirkvou a s Petrovým nástupcom a zveľaďte vaše bratské vzťahy s inými vo viere, nádeji a láske.

Týmito krátkymi slovami zverujem každého z vás pod ochranu Preblahoslavenej Panny Márie a Svätého Pavla a Barnabáša. (Nech vás Boh žehná!) -rl-

Príhovor Benedikta XVI. počas stretnutia s metropolitom Chryzostomom II.

Na poludnie sa pápež premiestnil na pravoslávne arcibiskupstvo Cypru, aby navštívil pravoslávneho patriarchu Chryzostoma II.

Vaša Blaženosť,

Pozdravujem vás v bratskej láske vo Vzkriesenom Kristovi a ďakujem vám za vaše milé privítanie.

S vďačnosťou si spomínam na vašu návštevu v Ríme pred tromi rokmi a teším sa, že dnes sa opäť stretávame vo vašej milovanej zemi. Prostredníctvom vás pozdravujem Svätú synodu a všetkých kňazov, diakonov, mníchov a mníšky, ako aj veriacich laikov cyperskej cirkvi.

Na prvom mieste chcem vyjadriť moju vďačnosť za pohostinnosť, ktorú Cirkev na Cypre tak štedro ponúkla Medzinárodnej komisii pre teologický dialóg pri príležitosti minuloročného stretnutia v Pafose. Rovnako ďakujem aj za podporu, ktorú cyperská cirkev s jasnosťou a otvorenosťou svojich príspevkov, vždy dávala snahe o dialóg. Nech Duch Svätý vedie a utvrdzuje túto veľkú cirkevnú iniciatívu, ktorá má za cieľ znovu obnovenie plného a viditeľného spoločenstva medzi cirkvami Východu a Západu, spoločenstvo, ktoré musí byť prežívané vo vernosti evanjeliu a apoštolskej tradícii, a to takým spôsobom, aby vyzdvihla legitímne tradície Východu a Západu, a aby bola otvorená rozdielnosti darov prostredníctvom ktorých Duch buduje Cirkev v jednote, svätosti a pokoji.

Tento druh bratstva a spoločenstva našiel svoje vyjadrenie v ušľachtilom príspevku, ktorý Vaša Blaženosť poslala v mene cyperskej cirkvi tým, ktorí minulý rok v Aquile, neďaleko Ríma, trpeli z dôvodu zemetrasenia, a ktorých potreby mám veľmi na srdci. V tomto duchu sa spájam s vami a modlím sa, aby všetci obyvatelia Cypru s Božou pomocou našli múdrosť a silu pracovať spoločne na spravodlivom riešení problémov, ktoré ešte musíme vyriešiť. Aby sa angažovali za pokoj a zmierenie a pre budúce generácie tak budovali spoločnosť, ktorá sa bude vyznačovať rešpektovaním práv všetkých, vrátane neodňateľných práv na slobodu svedomia a slobodu vierovyznania.

Cyprus je už tradične považovaný za súčasť Svätej zeme a situácia neustáleho konfliktu na Blízkom Vých-

ode musí byť dôvodom na zamyslenie pre všetkých veriacich kresťanov. nikto nemôže ostať indiferentný pred potrebou ponúknuť podporu možným spôsobom kresťanom tohto trýzneného regiónu, aby jeho antickej cirkvi mohli žiť v pokoji a prosperite. Kresťanské komunity na Cypre môžu nájsť veľmi bohaté prostredie pre ekumenickú spoluprácu, modliac sa a spoločne pracujúc za pokoj, zmierenie a stabilitu v zemi požehnanej pozemskou prítomnosťou Kráľa pokoja.

Vaša Blaženosť, s týmito pocitmi vám ešte raz ďakujem za vaše bratské prijatie a chcem vás ubezpečiť o mojich modlitbách za vás a za všetok klérus a veriacich Cirkvi na Cypre. Nech radosť vzkrieseného Pána zostáva vždy s vami. -lm-

Homília Benedikta XVI. počas svätej omše v Nikózii

Posledným bodom druhého dňa návštevy Benedikta XVI. na Cypre bola svätá omša s kňazmi, rehoľníkmi, rehoľníčkami, katechétmi a zástupcami cirkevných hnutí na Cypre, v Kostole Najsvätejšieho Kríža v Nikózii, ktorá sa začala o 17.30 hod. miestneho času. Svätý Otec sa prítomným prihovoral v homílii týmito slovami:

„Drahí bratia a sestry v Kristovi,

Syn človeka musí byť vyzdvihnutý, aby každý, kto v neho verí, mal život večný (porov. Jn 3,14-15). V tejto svätej omši adorujeme a chválime nášho Pána Ježiša Krista, lebo svojím svätým krížom vykúpil svet. Svojou smrťou a zmŕtvychvstaním nám otvoril brány neba a pripravil nám miesto, aby nám, jeho nasledovníkom, dal účasť na jeho sláve.

V centre dnešného slávenia je Kristov kríž. Mnohých by mohlo pokúšať sa pýtať, prečo my, kresťania, oslavujeme nástroj umučenia, znak utrpenia, porážky a pádu. Je pravda, že kríž vyjadruje všetky tieto významy. Predsa, vďaka tomu, ktorý bol vyzdvihnutý na kríž za našu spásu, reprezentuje tiež definitívne víťazstvo Božej lásky voči všetkej zlobe sveta.“

Ďalej Svätý Otec vo svojej homílii poukázal na dejiny ľudstva, ktoré sú spojené s Adamovým hriechom, pre ktorý vstúpili do sveta utrpenie a smrť. Ich tragické účinky sa stali evidentné v dejinách Adamových potomkov, Izraelského národa ale i v našich osobných dejinách. Človek nemôže zachrániť sám seba z následkov vlastného hriechu. Iba Boh ho môže oslobodiť z morálneho a fyzického otroctva. Urobil to tým, že poslal na svet svojho jediného Syna, ktorý musel byť vyzdvihnutý na kríž tak, ako Mojžiš vyzdvihol hada na púšti. Tí, ktorí obrátili pohľad k nemu s vierou, mohli si zachrániť život. „Toto posolstvo kríža je stále aktuálne,“ povedal pápež a pokračoval.

„Drahí bratia kňazi, drahí rehoľníci, drahí katechéti, posolstvo kríža je zverené nám, takže môžeme ponúknuť svetu nádej. Keď ohlasujeme ukrižovaného Krista, neohlasujeme sami seba ale jeho. Neponúkame svetu

našu múdrosť, nehovoríme o vlastných zásluhách, ale ponúkame kanály jeho múdrosti, jeho lásky, jeho spásonosných zásluh. Vieme, že sme iba hlinené nádoby a predsa, prekvapujúco sme boli vyvolení, aby sme boli hlásateľmi jeho spásonosnej pravdy, ktorú svet potrebuje počuť.

Keď ohlasujeme Kristov kríž, snažme sa vždy napodobniť nezištnú lásku toho, ktorý obetoval seba samého na oltári kríža, toho, ktorý je zároveň kňazom i obetou, toho, v ktorého osobe hovoríme a konáme, keď vysluhujeme službu, ktorú nám určil. Uvažujúc nad našimi slabosťami, či už osobne alebo spoločne, uznajme pokorne, že si zaslúžime trest, ktorý on, nevinný Baránok, znášal za nás. A keď v zhode s tým, čo sme si zaslúžili, by sme mali nejakým spôsobom účasť na Kristovom utrpení, tešme sa, pretože budeme mať radosť oveľa väčšiu, keď sa nám zjaví v sláve.

Áno, milovaní bratia a sestry v Kristovi, nech je d'aleko od nás sláva, ktorá nie je slávou kríža nášho Pána Ježiša Krista (Porov. Gal 6,14). On je náš život, naša spása a naše vzkriesenie. Skrze neho sme boli spasení a oslobodení.“

-pd-

Sústrastný telegram Benedikta XVI. k usmrteniu Mons. Padoveseho

Cyprus (5. júna, RV) – Pápež Benedikt XVI. zaslal sústrastný telegram, podpísaný vatikánskym štátnym sekretárom kardinálom Tarcisiom Bertonom, v súvislosti so zabitím Mons. Luigiho Padoveseho, apoštolskému nunciovi v Turecku, Mons. Antoniovi Lucibelovi. Uvádza v ňom:

„Svätý Otec prosí, aby ste láskavo odovzdali jeho hlboký smútok a blízkosť v modlitbe biskupom, kňazom, rehoľníkom a laickým veriacim Cirkvi v Turecku v súvislosti s vraždou biskupa Luigiho Padoveseho. Pápež sa pripája ku všetkým vám, pri odovzdaní vznešenej duše tohto milovaného pastiera do nekonečného milosrdenstva Boha nášho Otca a pri vyjadrení vďaky za obetavé svedectvo evanjeliu a odhodlanej angažovanosti k dialógu a zmiereniu, ktoré charakterizovali jeho kňazský život a biskupský úrad.“

-sg-

Svätá omša v športovej hale v Nikózii

Cyprus (6. júna, RV) – Program Benedikta XVI. v nedeľu sa začal slávnostnou svätou omšou o 9.30 hod. v športovom areáli „Elefthería“ v Nikózii. Na svätej omši sa zúčastnilo asi 30 katolíckych biskupov Blízkeho východu, z nich 17 maronitských, spolu s predstaviteľmi príslušných spoločenstiev. Na štadióne bolo prítomných asi šesťtisíc ľudí, ďalších dvetisíc sledovalo svätú omšu na vonkajších priestranstvách. Prítomný bol aj predseda Pápežskej rady pre dialóg s náboženstvami kardinál Jean-Louis Touran. Maronitský zbor, ktorý sprevádzal liturgiu bol zastúpený aj africkými či ázijskými členmi, ako znak etnickej a kultúrnej integrácie na Cypre. Na

slávnosti sa zúčastnil aj prezident Cypru Christofias, bývalý prezident Cleridés a niektorí členovia vlády. Svätý Otec sa prítomným prihovril v homílii:

Drahí bratia a sestry v Kristovi,

s radosťou pozdravujem patriarchov a biskupov rozličných cirkevných komunít Blízkeho východu, ktorí prišli na Cyprus pri tejto príležitosti a osobitne ďakujem veľadôstojnému Jozefovi Soueifilovi, cyperskému maronitskému arcibiskupovi, za slová, s ktorými sa na mňa obrátil na začiatku omše.

Dovoľte mi povedať, aký som šťastný, že máme túto možnosť spolu sláviť Eucharistiu s toľkými veriacimi Cypru v zemi, požehnanej apoštolskou prácou svätého Pavla a Barnabáša. Všetkých vás srdečne pozdravujem a ďakujem vám za pohostinnosť a veľkodušné prijatie, ktoré ste mi prejavili. Chceme osobitne pozdraviť aj emigrantov z Filipín a Srí Lanky ako i ďalšie spoločenstvá emigrantov, ktoré tvoria významnú skupinu katolíckej populácie tohto ostrova. Modlím sa, aby vaša prítomnosť obohatila aktivity a kult vo farnostiach, do ktorých patríte, a na oplátku ste vy obsiahli duchovnú pomoc z antického kresťanského duchovného dedičstva z krajiny, ktorú ste si zvolili za váš domov.

Dnes slávime slávnosť najsvätejšieho Tela a Krvi Kristovej. Telo Kristovo, takéto pomenovanie tohto sviatku na západe je používané v cirkevnej tradícii na označenie troch odlišných skutočností: fyzické Ježišovo telo, zrodené z Panny Márie; jeho eucharistické telo, nebeský chlieb, ktorý nás živí v tejto veľkej sviatosti; a jeho cirkevné telo - Cirkev. Uvažovaním nad týmito odlišnými prvkami Kristovho Tela prichádzame k oveľa hlbšiemu pochopeniu tajomstva spoločenstva, ktoré spá-

ja všetkých tých, ktorí patria Kristovi. Všetci tí, ktorí sa živia Telom a Krvou Kristovou v Eucharistii, sú spojení Svätým Duchom v jedno jediné telo (por. II. Eucharistická modlitba), aby sme tvorili jediný svätý Boží ľud. Tak ako Svätý Duch zostúpil na apoštolov v Jeruzalemskom večeradle, ten istý Svätý Duch je činný pri každom slávení omše s dvojitém zámerom: posväčuje dary Tela a Krvi Kristovej a naplňa tých, ktorí sa sýtia týmito svätými darmi, aby sa mohli stať jedným telom a jednou dušou v Kristovi.

Svätý Augustín úžasne vysvetľuje tento proces (por. Sermone 272). On nám pripomína, že chlieb nie je pripravený z jedného, ale z mnohých zrn. Skôr, ako sa tieto zrná stanú chlebom, musia byť zomleté. On tu poukazuje na exorcizmus, ktorí absolvujú katechumeni skôr, ako sú pokrstení. Každý z nás, ktorí patríme do Cirkvi, potrebujeme vyjsť z uzatvoreného sveta vlastnej individuality a prijať spoločnosť tých, ktorí sa delia o chlieb s ním. Nemôžeme viac myslieť a začínať s „ja“ ale s „my“. Z tohto dôvodu sa denne modlíme Otče „náš“ za „náš“ každodenný chlieb. Prelomenie bariér medzi nami a našimi blíznymi je prvá podmienka, aby sme vošli do Božieho života, ku ktorému sme pozývaní. Potrebujeme byť oslobodení od všetkého, čo nás brzdi a izoluje: obava a nedôvera jedných voči druhým, chamtivosť a egoizmus, nedostatok ochoty podstúpiť riziko zranenia, ktorému sa vystavujeme, keď sa otvárame pre lásku.

Pšeničné zrná raz navždy rozdrvené sú vmiesené v cesto a upečené. Tu svätý Augustín poukazuje na ponorenie do krstných vôd, následného sviatostného daru Svätého Ducha, ktorý objíma srdce veriacich ohňom Božej lásky. Tento proces, ktorý zjednocuje a premieňa izolované zrná v jeden chlieb, nám predstavuje podmanivý obraz zjednocujúceho pôsobenia Svätého Ducha v údoch Cirkvi, uskutočňovaného výnimočným spôsobom prostredníctvom slávenia Eucharistie. Tí, ktorí sa stanú súčasťou tejto veľkej sviatosti, sa stávajú cirkevným Telom Kristovým, keď sa sýtia jeho eucharistickým Telom. „Bud' tým, čo môžeš vidieť,“ hovorí svätý Augustín a povzbudzuje ich, „a dostaneš to čím si.“

Tieto silné slová nás pozývajú veľkodušne odpovedať na pozvanie „byť Kristom“ pre tých, ktorí sú okolo nás. My sme teraz jeho telom na našej zemi. Parafrazujem slávny výrok pripisovaného svätej Terézie z Avily: my sme očami, ktorými súcitne hľadí na tých, ktorí sú v núdzi, sme rukami, ktoré vystiera, aby žehnal a uzdravoval, sme nohy, ktorými si slúži, aby vykročil konať dobro, sme ústa, ktorými ohlasuje jeho evanjelium. Je preto dôležité vedieť, že keď sa takto podieľame na diele jeho spásy, my sa stávame pamiatkou toho, ktorý zomrel, predlžujeme to, čo on urobil a naopak, Kristus je v nás živý, jeho telo, Cirkev, jeho kňazský ľud. Keď sa ním živíme v Eucharistii a prijímame Svätého Ducha v našich srdciach, naozaj sa stávame Kristovým telom, ktoré sme prijali, naozaj sme v spoločenstve s ním, druhí s ďalšími a opravdivo sa stávame jeho nástrojmi, vydávame mu svedectvo pred svetom.

„Množstvo veriacich malo jedno srdce a jednu dušu“ (Sk 4,32). V prvej kresťanskej komunite živej pri Pánovom stole vidíme zjednocujúce účinky Svätého Ducha. Delili si spoločne ich dobrá odpútaní od materiálnych dobier z lásky k bratom. Našli primerané riešenia v rozdielnosti, ako to vidíme napríklad pri spore medzi Helenistami a Židmi pri každodennom obsluhovaní (por. Sk 6,1-6). Ako neskôr povedal jeden komentátor: „Vidíš, ako títo kresťania milujú jeden druhého a ako sú ochotní zomrieť jeden za druhého“ (Tertulián, Apologgia, 39). Ale ich láska nebola v skutočnosti ohraničená iba na veriacich priateľov. Nikdy seba samých nepovažovali za výnimočných, privilegovaných vlastníkov Božej priazne, ale ako vyslaní poslovia mali rozširovať Dobrú zvesť spásy v Kristovi až po hranice sveta. Bolo tomu tak, že poslanstvo zverené apoštolom vzkrieseným Pánom bolo rozšírené po celom Blízkom východe a odtiaľ do celého sveta.

Drahí bratia a sestry v Kristovi, dnes sme povolani ako oni, byť jedno srdce a jedna duša, prehlbovať naše spoločenstvo s Pánom a medzi nami, byť jeho svedkami pred celým svetom.

Sme povolani prekonávať naše rozdiely, prinášať pokoj a zmierenie tam, kde sú konflikty. Ponúknuť svetu poslanstvo nádeje. Sme pozvaní rozšíriť našu pozornosť na núdznych, veľkodušne sa rozdeliť s našimi pozemskými dobrami s tými, ktorí sú menej obdarení ako my. Sme povolani neúnavne ohlasovať smrť a vzkriesenie Pána, pokým nepríde. Pre neho, spolu s ním a v ňom, v jednote, ktorú Svätý Duch daruje Cirkvi, vzdávajme česť a slávu Bohu, nášmu nebeskému Otcovi spolu so všetkými anjelmi a svätými, ktorí spievajú svoje večné chvály. Amen.

-Im-

Príhovor Benedikta XVI. pred odovzdaním Instrumentum laboris

V závere svätej omše v športovej hale v Nikózii, odovzdal Svätý Otec biskupom očakávaný pracovný dokument Instrumentum laboris k blížiacej sa Synode biskupov pre Blízky východ vo Vatikáne. Predniesol nasledujúci príhovor:

Drahí bratia a sestry,

ďakujem arcibiskupovi Eterovičovi za jeho láskavé slová a želám všetko najlepšie všetkým vám, ktorí ste prišli pri príležitosti zahájenia nadchádzajúceho zvláštneho zasadania Biskupskej synody pre Blízky východ. Ďakujem za všetku prípravnú prácu, ktorá už bola odvedená, a uistujem vás, že budem podporovať modlitbou i jej záverečnú fázu.

Pred tým, ako začnem, je vhodné, aby som tu spomenul biskupa Luigiho Padoveseho, ktorý ako predseda Konferencie biskupov Turecka prispel k príprave dokumentu Instrumentum laboris, ktorý vám dnes odovzdávam. Správy o jeho nečakané a tragickej smrti vo štvrtok prekvapili a šokovali nás všetkých. Zverujem jeho dušu do milosrdenstva Všemohúceho Boha, pamätlivého na

to, ako sa angažoval - osobitne ako biskup - za pochopenie medzi náboženstvami a kultúrami a za dialóg medzi cirkvami. Jeho smrť je spomienkou na výzvu, ktorú zdieľajú všetci kresťania - byť za každých okolností odvážnymi svedkami toho, čo je dobré, vznešené a správne.

Motto, ktoré bolo zvolené pre toto zasadanie, hovorí o spoločenstve a svedectve a pripomína, ako členovia prvotného kresťanského spoločenstva „mali jedno srdce a jednu dušu“ (porov. Sk 4,32). Stredom jednoty Cirkvi je Eucharistia, nedoceniteľný dar Krista svojmu ľudu a ohnisko dnešnej liturgickej slávnosti Tela a Krvi Pána. Nie je preto bez významu, že dátum zvolený pre odovzdanie Instrumentum laboris tohto zvláštneho zasadania pripadá práve na dnešok.

Blízky východ má zvláštne miesto v srdci všetkých kresťanov, pretože práve tam sa Boh dal poznať našim otcom vo viere. Počínajúc Abramom, ktorý vyšiel z chaldejského Uru, keď poslúchol Pánove volanie, až k Ježišovej smrti a vzkrieseniu, bolo Božie dielo spásy konané prostredníctvom jednotlivcov a národov vašich rodných krajín. Posolstvo evanjelia sa od tej doby rozšírilo do celého sveta, ale všade kresťania neprestávajú pozerat' na Blízky východ so zvláštnou úctou, s ohľadom na prorokov a patriarchov, apoštolov a mučeníkov, ktorým sme toľko dlžní, na mužov a ženy, ktorí načúvajú Božiemu slovu, dosvedčovali ho a odovzdali ho nám, ktorí patríme do veľkej rodiny Cirkvi.

Zvláštne zasadanie Biskupskej synody zvolané na vašu žiadosť sa pokúsi prehliť zväzky spoločenstva medzi členmi vašich miestnych cirkví ako i spoločenstvo týchto cirkví medzi sebou a univerzálnou Cirkvou. Toto zasadanie má tiež za cieľ povzbudiť vás vo svedectve vašej viery v Krista, ktoré vydávate v krajinách, kde sa táto viera zrodila a vzrástla. Okrem toho je známe, že niektorí z vás znášajú veľké skúšky spôsobené súčasnou situáciou v regiónoch. Zvláštne zasadanie je príležitosťou pre kresťanov ostatného sveta, aby ponúkli duchovnú podporu a solidaritu svojim bratom a sestram na Blízkom východe. Je to príležitosť vyzdvihnúť dôležitú hodnotu kresťanskej prítomnosti a kresťanského svedectva v biblických krajinách, a to nie len pre kresťanské spoločenstvá na svetovej úrovni, ale rovnako i pre vašich susedov a spoluobčanov. Prispievate nespočetnými spôsobmi k spoločnému dobru. Napríklad na poli výchovy, starostlivosti o chorých a sociálnej asistencii prispievate k budovaniu spoločnosti. Želáte si žiť v pokoji a harmónii s vašimi susedmi Židmi i Moslimami. Často pôsobíte ako tvorcovia pokoja v neľahkom procese zmierenia. Zasluhujete si uznanie za nedoceniteľnú úlohu, ktorú máte. Pevne dúfam, že vaše práva budú stále viac rešpektované včítane práva na slobodu kultu a náboženskú slobodu a že už nebudete nikdy trpieť diskrimináciami žiadneho typu.

Modlím sa za to, aby práce zvláštneho zasadania napomohli obrátiť pozornosť medzinárodného spoločenstva na situáciu kresťanov Blízkeho východu, ktorí trpia kvôli svojej viere, aby mohlo byť nájdené spravodlivé a trvalé riešenie konfliktov, ktoré spôsobujú mnoho

utrpení. V súvislosti s touto závažnou otázkou znovu osobne povzbudzujem k naliehavému medzinárodnému úsiliu smerujúcemu k odstráneniu napätia, ktoré naďalej trvá na Blízkom východe, osobitne vo Svätej zemi, aby tieto konflikty nevedli k ešte väčšiemu prelievaniu krvi.

S týmito myšlienkami, vám odovzdávam text Instrumentum laboris zvláštneho zasadania Biskupskej synody pre Blízky východ. Nech Boh hojne požehná vašu prácu! Nech Boh žehná všetkým národom Blízkeho východu.

-pd-

Slová Svätého Otca pred modlitbou Anjel Pána

Drahí bratia a sestry v Kristovi,

je tradíciou Cirkvi na poludnie sa obrátiť v modlitbe na blahoslavenú Pannu Máriu. Radostne si pripomíname jej ochotný súhlas stať sa matkou Boha. Bolo to pozvanie, ktoré ju naplnilo chvením, ktoré nemohla v danej chvíli pochopiť. Bol to znak, že Boh si vyvolil ju, jeho pokornú služobnicu, aby spolupracovala na diele spásy. Ako sa neradovať z veľkodušnosti jej odpovede?! Prostredníctvom jej „ÁNO“ nádej dejín sa stala skutočnosťou. Jediný, ktorého Izrael taký dlhý čas očakával, prichádza na svet v našich dejinách. O ňom zvestoval anjel, že jeho kráľovstvu nebude konca (Lk 1, 33).

Približne po tridsiatich rokoch, keď Mária plakala pod krížom, bolo veľmi ťažké uchovať si živú túto nádej. Zdalo sa, že sily temna zvíťazili. A vo svojom vnútri si pripomínala anjelove slová. Ale aj v hlbokom zármutku Bielej (svätej) soboty istota nádeje ju udržovala až po radosť veľkonočného rána. Tak isto my, jej deti, žijeme v tej istej dôvernej nádeji, že Slovo, ktoré sa stalo telom v lone Márie, nás nikdy neopustí. On, Boží Syn a Syn Márie, upevňuje spoločenstvo, ktoré nás spája tak, že sa môžeme stať jeho svedkami o moci jeho lásky, ktorá uzdravuje a zmieruje.

Vzývajte teraz Pannu Máriu, našu Matku, aby sa prihovárala za nás, za cyperský ľud a za Cirkev na Blízkom východe u Krista, jej Syna, kniežaťa pokoja.

Po modlitbe pozdravil Svätý Otec prítomných v niekoľkých jazykoch. Okrem toho osobitne po poľsky, keď si spomenul na dnes vo Varšave blahorečeného poľského kňaza Solidarosti Jerzyho Popieluszka:

„Srdečne pozdravujem Cirkev v Poľsku, ktorá sa dnes raduje z pozdvihnutia na oltár otca Jerzyho Popieluszka. Jeho horlivá služba a mučeníctvo sú osobitným znakom víťazstva dobra nad zlom. Jeho príklad a jeho príhovor nech umocnia horlivosť kňazov a nadchnú láskou laických veriacich.“

-lm-,sg-

Príhovor Benedikta XVI. počas návštevy maronitskej katedrály

Program Benedikta XVI. pokračoval popoludní návštevou maronitskej Katedrály „Našej Milostivej Pani“, ktorá bola postavená vďaka zbierkam veriacich

a príspevku cyperskej vlády a posvätená v roku 1960. Pred katedrálou víтали Svätého Otca maronitskí veriaci, zbor a organizačný výbor návštevy. Potom nasledovali modlitby v gréčtine, arabčine i angličtine. Benedikta XVI. najprv privítal maronitský arcibiskup Cypru Mons. Soueif. Potom sa prihovril Svätý Otec:

Drahí bratia a sestry,

som veľmi rád, že môžem navštíviť túto katedrálu Našej Milostivej Pani. Ďakujem arcibiskupovi Youssefovi Soueifovi za jeho láskavé slová na úvod, ktoré povedal v mene maronitskej komunity na Cypre a srdečne vás pozdravujem slovami apoštola Pavla: „Milosť vám a pokoj od Boha, nášho Otca, i od Pána Ježiša Krista“ (1 Kor 1,3)!

Návštevou tejto katedrály vykonávam v srdci duchovnú púť po všetkých maronitských kostoloch ostrova. Uist'ujem vás s otcovskou starostlivosťou, že som nablízku každému veriacemu týchto starobylých spoločenstiev.

Tento katedrálny kostol rôznymi spôsobmi predstavuje pravú, dlnú a bohatú, niekedy búrlivú históriu maronitského spoločenstva na Cypre. Maroniti prichádzali v priebehu stáročí k týmto brehom v rôznych dobách, boli často ťažko skúšaní a zostali verní svojmu špecifickému kresťanskému dedičstvu. Napriek tomu ich viera bola skúšaná ako zlato v ohni (porov. 1 Peter 1,7), vytrvali vo viere svojich otcov, vo viere, ktorá teraz prešla až k vám, cyperským maronitom dneška. Strážte si tento poklad, toto dedičstvo, tento vzácny dar.

Budova tejto katedrály nám pripomína tiež dôležitú duchovnú pravdu. Svätý Peter nám hovorí, že my, kresťania, sme ako živé kamene „do duchovného domu, do svätého kňazstva, aby ste prinášali duchovné obety, príjemné Bohu skrze Ježiša Krista“ (1 Petr 2,5). Spolu s kresťanmi roztrúsenými po svete sme súčasťou tohto veľkého chrámu, ktorým je mystické Telo Kristovo. Naša duchovná bohoslužba prinášaná v mnohých jazykoch, na mnohých miestach a v nádhernej rozmanitosti liturgii je výrazom jediného hlasu Božieho ľudu zjednoteného v modlitbe a vďakyvzdania Jemu v jednom trvajúcim spoločenstve jedných s druhými. Toto spoločenstvo, ktoré je nám tak drahé, nás núti prinášať Dobrú zvesť nášho nového života v Kristovi celému ľudstvu.

Toto je záväzok, ktorý s vami zdieľam: modlím sa, aby vaša cirkev v jednote so všetkými vašimi pastiermi a rímskym biskupom mohla rásť vo svätosti, vernosti evanjeliu a v láske k Pánu a bližnému.

Odporúčam vás a vaše rodiny, osobitne vaše milované deti, prihovoru svätého Marona a zo srdca udeľujem vám všetkým svoje apoštolské požehnanie. -pd-

Benedikt XVI. sa rozlúčil s Cyprom

O 17.00 hod. sa Svätý Otec premiestnil do 50km vzdialeného mesta Larnaca, na medzinárodné letisko, kde bola rozlúčková ceremónia. Po slovách prezidenta

Cypru sa s ostrovom rozlúčil aj Svätý Otec:

Pán prezident, Vážené authority, dámy a páni, nadišla pre mňa chvíľa rozlúčky, po mojej krátkej, ale plodnej apoštolskej ceste na Cypre.

Pán prezident, ďakujem za milé slová a so šťastím, že Vám môžem vyjadriť moju vďačnosť za všetko to, čo Vy a Vaša vláda, ako aj cirkevné a vojenské authority urobili preto, aby táto moja návšteva mala pamätihodný úspech.

Kým zanechám túto krajinu, ako mnohí pútnici predomnou, pripomínam ešte, že Stredomorie sa formovalo z bohatej mozaiky národov s vlastnými kultúrami a ich krásami, srdečnosťou a ľudskosťou. Napriek týmto skutočnostiam, východné Stredomorie však nie je vzdialené od konfliktov a prelievania krvi, ako sme to tragicky videli v posledných dňoch. Zdvojnásobme naše úsilie s cieľom budovať skutočný a trvalý mier pre všetky národy tohto regiónu.

Spolu s týmto všeobecným zámerom, Cyprus môže zohrať osobitnú úlohu pri podporovaní dialógu a spolupráce. Angažujúc sa trpezlivo za pokoj vašich rodín a za prosperitu vašich blízkych, buďte dobre pripravení počúvať a chápať všetky aspekty týchto veľmi zložitých otázok, aby ste pomohli národom dosiahnuť väčšie vzájomné pochopenie. Cesta, po ktorej kráčate je jednou z tých, ktorú medzinárodné spoločenstvo sleduje s veľkým záujmom a nádejou. So zadosťučinením pozorujem všetky vynaložené námahy za ochranu mieru pre váš národ a pre celý ostrov Cyprus.

Vzdávam vďaky Bohu za tieto dni, ktoré sú svedkom prvého stretnutia katolíckej komunity Cypru s Petrovým nástupcom na tejto zemi. Spomínam si na moje stretnutia s inými kresťanskými autoritami, osobitne s Jeho Blaženosťou Chryzostomom II a s ďalšími reprezentantmi Cirkvi na Cypre, ktorým ďakujem za ich bratské prijatie. Dúfam, že moja návšteva tu bude ďalším krokom dlhej cesty, ktorá bola otvorená pred nami, objatím patriarchu Atenagora s mojím ctihodným predchodcom Pavlom IV v Jeruzaleme. Ich prvé prorocky spoločne zavŕšené kroky nám ukázali cestu, po ktorej aj my máme ísť. Máme Božiu výzvu byť bratmi, aby sme kráčali bok po boku vo viere, pokorne pred všemohúcim Bohom a s nedeliteľnou náklonnosťou jedni voči druhým. V pozvaní kresťanských veriacych, aby pokračovali na tejto ceste, túžim ich uistiť, že katolícka Cirkev s vďakou voči Bohu, sa vynasnaží dosiahnuť tento cieľ dokonalej jednoty v láske prostredníctvom čím hlbšej úcty voči tomu, čo katolíci a pravoslávni považujú za najcennejšie.

Dovoľte mi ešte vyjadriť moju úprimnú nádej a prosbu, aby spolu, kresťania i moslimovia sa stali kvasom pokoja a zmierenia medzi Cyperčanmi a to tak, že budú príkladom pre iné krajiny. Nakoniec pán prezident, povzbudzujem Vás a Vašu vládu vo vašej veľkej zodpovednosti. Ako dobre viete, medzi Vaše najdôležitejšie úlohy patrí zaistiť pokoj a bezpečnosť všetkým obyvateľom Cypru. Pravda a zmierenie spolu so vzájomným rešpektom sú najistejším základom pre spoľahlivú budúcnosť tohto ostrova a pre stabilitu i prosperitu celého

Vášho národa. Veľmi veľa dobrého sa urobilo v tomto smere v minulých rokoch, vďaka konkrétnemu dialógu, a predsa ešte je veľa toho, čo je potrebné urobiť, aby sa odstránili rozdiely. Dovolím si povzbudiť Vás a Vašich obyvateľov, aby pracovali trepezlivo a vytrvalo pri budovaní lepšej a istejšej budúcnosti svojich detí.

Pán prezident, drahí priatelia, týmito slovami sa s vami lúčim. Veľká vďaka a nech Najsvätejšia Trojica a svätá Panna Mária vás vždy žehná. Zbohom! Pokoj s vami!

Po príhovore nasledovalo požehnanie olivovníka a o 18.15 hod. Svätý Otec odletel späť do Ríma.

Hovorca Svätej stolice bilancuje návštevu Svätého Otca na Cypre

Hovorca Svätej stolice páter Federico Lombardi SJ zhodnotil pre VR 16. apoštolskú návštevu Svätého Otca na Cypre. Za najvýznamnejšie výsledky návštevy označil tie v ekumenickej oblasti:

„Práve to pokojné objatie Svätého Otca a Chrysostoma II. počas svätej omše dnes ráno je symbolom tohto stretnutia, je znakom ďalšieho kroku na dlhej ceste ekumenizmu, ale s Cirkvou, ako je tá na Cypre, ktorá aj keď je malá čo sa týka počtu, je veľmi významná v ekumenickom hnutí, najmä v pravoslávnej oblasti a veľmi bohatá na aktivity. Táto Cirkev sa iste cítila byť povzbudená a poctená pápežovou pozornosťou pri tejto osobitnej návšteve, práve v dôstojnosti Cirkvi, ktorá kráča pri hľadaní jednoty, ako aj v oddanosti ku koreňom, ktoré sú pre túto Cirkev starovekými a siahajú k Barnabášovi a Pavlovi a k ich prvej apoštolskej ceste. Aj z pohľadu národa na Cypre vo všeobecnosti, ako aj z pohľadu cyperských predstaviteľov bola cesta veľmi bohatá a výrazná. Pápež vyzdvihol základné princípy spolunažívania: rešpektovanie práv ľudskej osoby a právo môcť sa vrátiť na vlastné pôvodné miesta, komunikovať s nimi v záujme tých, ktorí ich museli zanechať, ďalej právo na náboženskú slobodu, na slobodu poznania, na slobodu vyznania.“

Lombardi ďalej hovoril o význame odovzdaného pracovného dokumentu *Instrumentum laboris*:

„Synoda je základnou odpoveďou, ktorú sa pápež v týchto mesiacoch snaží poskytnúť v súvislosti s problémami katolíkov a kresťanov na Blízkom východe, ktoré sú veľmi vážne. Vieme koľko násilia podstupujú, koľko rizika, keď sú nútení k emigrácii, k opusteniu týchto pôvodných území pre našu vieru. Synoda je tak spoločným zvolaním rozličných zložiek Katolíckej cirkvi Blízkeho východu, ktorých je veľa, v záujme prinávratenia jej sily, dôstojnosti, entuziazmu, v rozvíjaní jej svedectva a poslania v tejto krajine, aj keď v podmienkach menšiny. Odovzdanie základného nástroja pre synodu naznačuje základnú etapu. Nie je to teda cesta, ktorá sa uzatvára, ale naopak, cesta, ktorá otvára veľkú diskusiu v Katolíckej cirkvi a v kresťanských cirkvách v prospech Blízkeho východu, v súvislosti so synodou, ktorá je veľkým stretnutím, spojeným s diskusiami, a ktoré bude – dúfame - aj začiatkom cesty práce, obnovy a konkrétnych činov.“-sg-

Generálna audiencia Benedikta XVI.: Apoštolská cesta na Cyprus

Vatikán (9. júna, RV) – Drahí bratia a sestry! Dnes by som sa rád zastavil pri mojej apoštolskej ceste na Cyprus, ktorá z viacerých hľadísk nadväzuje na predchádzajúce cesty do Svätej Zeme a na Maltu. Vďaka Bohu, táto pastoračná návšteva sa vydarila a pozitívnym spôsobom splnila všetky svoje ciele. Sama o sebe bola táto cesta historickou udalosťou: bola to prvá návšteva Rímskeho biskupa v tejto krajine, požehnanej apoštolskou prácou svätého Pavla a svätého Barnabáša, tradične pokladanej za súčasť Svätej zeme. Nasledujúc stopy Apoštola národov, šiel som tam ako pútnik evanjelia, predovšetkým preto, aby som posilnil vieru miestnych katolíckych spoločenstiev, ktoré tvoria malú, ale živú menšinu na tomto ostrove, a aby som ich povzbudil pokračovať na ceste k úplnej jednote medzi kresťanmi, predovšetkým k jednote s pravoslávnyimi bratmi. Zároveň som chcel v duchu objasniť všetky národy Stredného východu a požehnať ich v Pánovom mene, prosiac Boha o dar pokoja a mieru. Všade sa mi dostalo srdečného prijatia, preto rád využívam túto príležitosť, aby som znovu vyjadril svoju vďaku – na prvom mieste cyperskému arcibiskupovi Mons. Jozefovi Soueifovi a jeho Blaženosti Mons. Fouad Twalovi a všetkým ich spolupracovníkom – a zopakoval ako veľmi si vážim ich apoštolskú činnosť. Moja vďaka tiež patrí Svätej Synode Pravoslávnej Cirkvi na Cypre, najmä jeho Blaženosti Chrysostomovi II, arcibiskupovi Nea Giustinany a celého Cypru, s ktorým nás spojilo bratské objatie – a tiež prezidentovi krajiny, všetkým civilným autoritám a každému, kto sa akýmkoľvek spôsobom pričínil o to, aby sa táto moja apoštolská cesta dobre vydarila.

Cesta sa začala 4. júna v starovekom meste Paphos, kde som zažil atmosféru, ktorá sa mi javila ako hmatateľná syntéza dvetisícročnej kresťanskej histórie. Miestne archeologické nálezy sú znamením starého a slávneho duchovného dedičstva, ktoré má ešte i dnes silný vplyv na život v krajine. V chráme „Agia Kyriaki Chrysopolitissa“, ktorý sa nachádza uprostred archeologických vykopávok, teda v chráme bohoslužieb ortodoxnej cirkvi, no zároveň prístupnom aj pre katolíkov a anglikánov, sa uskutočnilo dojímavé ekumenické slávenie. S pravoslávnym arcibiskupom Chrysostomosom II a so zástupcami arménskych, luteránskych a anglikánskych spoločenstiev sme bratsky nadviazali na vzájomné ekumenické úsilie. V tomto duchu som sa zhováral s jeho Blaženosťou Chrysostomosom II aj počas nasledujúceho srdečného stretnutia v jeho rezidencii, kde som konštatoval ako veľmi je cyperská pravoslávna Cirkev spojená s osudmi miestneho ľudu, ktorý si v pamäti uchováva arcibiskupa Macaria III, všetkými pokladaného za otca a dobrodinca celého národa. Tomuto mužovi som i ja chcel vzdať úctu. Zastavil som sa preto na niekoľko chvíľ pred pamätníkom, ktorý ho pripomína. Toto zakorenenie v tra-

díciu nebráni pravoslávne mu spoločenstvu angažovať sa v ekumenickom dialógu spolu s Katolíckou Cirkvou: obe ich vedie úprimná túžba znovu vytvoriť viditeľnú jednotu medzi Cirkvami Východu a Západu.

5. júna som v Nikózii, hlavnom meste ostrova, začal druhú etapu svojej cesty: navštívil som prezidenta republiky, ktorý ma veľmi srdečne prijal. Pri stretnutiach s občianskymi predstaviteľmi a s diplomatickým zborom som zdôraznil dôležitosť zakladať pozitívny zákon na etických princípoch zákona prirodzeného, aby sa tak vo verejnom živote vždy presadzovala morálna pravda. Bola to výzva pre rozum založená na etických princípoch a plná podnetov potrebných pre súčasnú spoločnosť, ktorá – bohužiaľ – často nedokáže rozpoznať kultúrnu tradíciu, na ktorej je založená.

Liturgia Slova slávená na Základnej škole svätého Mariona bola jedným z najsuggestívnejších momentov stretnutia s katolíckym spoločenstvom na Cypre – tak s jeho maronitskými ako aj s latinskými členmi. Bola to pre mňa príležitosť vidieť zblízka apoštolský zápal cyperských katolíkov. Tento zápal badať aj vo výchovných aktivitách a v pomoci, ktorú katolíci organizujú prostredníctvom desiatok rozličných štruktúr daných do služieb spoločnosti – a to je fakt, ktorý oceňujú nielen vládni predstavitelia, ale aj celé miestne obyvateľstvo. Bola to radostná slávnosť oživená entuziazmom mnohých detí a mládeže. Nechýbal ani historický aspekt: dojemným spôsobom predstavili pôsobenie maronitskej Cirkvi, ktorá práve tento rok slávi 1600 rokov od smrti svojho zakladateľa sv. Mariona. V tomto zmysle bola mimoriadne dôležitá prítomnosť niekoľkých maronitských katolíkov pochádzajúcich zo štyroch dedín ostrova, v ktorých sú kresťania ľudom, čo trpí a dúfa: práve im som prejavil svoje otcovské pochopenie pre ich túžbu i ťažkosti.

Ešte stále počas tejto slávnosti som mal možnosť obdivovať apoštolskú službu latinského spoločenstva vedeného starostlivosťou latinského patriarchu Jeruzalema a pastoračným zápalom Menších Bratov zo Svätej zeme, ktorí sú štedro a neúnavne k dispozícii pre službu všetkým ľuďom. Katolíci latinského obradu, mimoriadne aktívni v charitatívnej oblasti, venujú osobitnú pozornosť pracujúcim a chudobným. Všetkým, tak latinským ako aj maronitským veriacim, som prisľúbil svoje modlitby a povzbudil som ich, aby svedčili o evanjeliu aj prostredníctvom trpezlivej snahy budovania vzájomnej dôvery medzi kresťanmi a nekresťanmi; aby tak vytvárali trvalý mier a harmóniu medzi národmi.

Pozvanie k dôvere a nádeji som zopakoval aj počas svätej omše slávanej vo farnosti Svätého Kríža, na ktorej sa zúčastnili kňazi, zasvätené osoby, diakoni, katechéti a predstavitelia laických združení a hnutí na ostrove. Vychádzajúco z zamyslenia nad tajomstvom Kríža, obrátil som sa s naliehavou výzvou na všetkých katolíkov Stredného východu, aby sa napriek ťažkým skúškam a všeobecne známym problémom nevzdávali, nenechali sa znechutiť a nepodľahli pokušeniu emigrácie, pretože ich prítomnosť v oblasti je nenahraditeľným znakom

nádeje. Všetkým, a najmä kňazom a rehoľníkom, som prisľúbil vrúcnu a intenzívnu solidaritu celej Cirkvi, ako aj neustálu modlitbu, aby im Pán pomáhal byť vždy svedkami života a pokoja.

Vrcholným bodom cesty bolo určite odovzdanie Instrumentum laboris zvláštneho zasadania Synody Biskupov pre Stredný východ. Toto odovzdanie sa uskutočnilo v nedeľu 6. júna v Športovom paláci v Nikózii, na záver Eucharistického slávenia, na ktorom sa zúčastnili patriarchovia a biskupi rozličných cirkevných spoločenstiev Stredného východu. Ľud sa na tomto slávení zúčastnil v duchu 42. žalmu: „s radostným plesaním a s piesňou ďakovnou, uprostred zástupov sláviacich sviatky“. Atmosféru, ktorú vyjadrujú tieto slová, sme konkrétne zažili aj vďaka prítomnosti mnohých imigrantov, ktorí tvoria významnú skupinu v katolíckom spoločenstve na ostrove: začlenili sa doň celkom bez ťažkostí. Spolu sme sa pomodlili za dušu zosnulého biskupa Mons. Luigiho Padoveseho, predsedu Tureckej biskupskej konferencie, ktorého náhla a tragická smrť nás všetkých vydesila a bolestne zasiahla.

Téma zasadania Synody pre Stredný východ, ktorá sa bude konať v Ríme v októbri tohto roku, hovorí o spoločenstve a o otvorení sa pre nádej. Jej názov je: „Katolícka Cirkev na Strednom východe: spoločenstvo a svedectvo“. Tento dôležitý okamih je naplánovaný ako stretnutie rozličných obradov katolíckych kresťanov tejto oblasti; je to však zároveň obnovenie snahy viesť dialóg a hľadať odvahu do budúcnosti. Budú ho sprevádzať modlitby celej Cirkvi: Stredný východ má v jej srdci osobitné miesto, veď práve tu sa Pán dal spoznať našim otcom vo viere. Nebude, samozrejme, chýbať ani pozornosť iných spoločenských subjektov nášho sveta, predovšetkým predstaviteľov verejného života, ktorí sú povolaní pracovať s neustálym nasadením, aby táto oblasť dokázala prekonať trápenia a konflikty, ktoré ju ešte stále postihujú a objavila konečne mier založený na spravodlivosti.

Predtým, ako som sa s Cyprom rozlúčil, navštívil som ešte maronitskú katedrálu v Nikózii, kde bol prítomný aj kardinál Pierre Nasrallah Sfeir, maronitský patriarcha Antiochie. Opätovne som prejavil svoju úprimnú blízkosť a horlivé pochopenie všetkým spoločenstvám starovekej maronitskej Cirkvi rozšírenej na celom ostrove: maroniti na brehoch tohto ostrova pristávali v rozličných obdobiach a často boli podrobení tvrdým skúškam vernosti vlastnému kresťanskému dedičstvu, ktorého historické a umelecké pamiatky tvoria kultúrne dedičstvo celého ľudstva.

Drahí bratia a sestry, vrátil som sa do Vatikánu naplnený vďačnosťou Bohu a s pocitmi vrúcnosti a uznania voči obyvateľom Cypru, medzi ktorými som sa cítil prijatý a pochopený. Vo vznešenej cyperskej zemi som mal možnosť vidieť apoštolskú prácu rozličných tradícií jedinej Kristovej Cirkvi a mohol som takmer nahlas počuť jednotný tlkot rozličných srdiec. Celkom v duchu témy tejto cesty: „Jedno srdce, jedna duša.“ Cyperské katolícke spoločenstvo vo svojej maronitskej, arménskej

a latinskej podobe sa neustále snaží byť jedným srdcom a jednou dušou, tak vo vnútri ako aj navonok – v srdečných a konštruktívnych vzťahov s pravoslávnyimi bratmi a s ostatnými kresťanskými spoločenstvami. Nech sa cyperský ľud a ostatné národy Stredného východu, na čele so svojimi vládnymi predstaviteľmi a zástupcami rozličných náboženstiev, snažia spoločne vytvárať budúcnosť založenú na mieri, priateľstve a bratskom spoločenstve. Modlime sa, aby na príhovor Najsvätejšej Panny Márie Duch Svätý požehnal plody tejto apoštolskej cesty a oživil na celom svete misiu Cirkvi založenú Kristom, aby ohlasovala všetkým národom evanjelium pravdy, lásky a pokoja.

Preklad: Martin Kramara

15 tisíc kňazov sa včera večer zúčastnilo na Bdení s pápežom

Vatikán (11. júna, RV) - Cez 15 tisíc kňazov z 91 krajín sveta sa v štvrtok o 20.30 hod. zhromaždili okolo Svätého Otca ako svojho najvyššieho pastiera na Námestí sv. Petra. Obraz sv. Jána Mária Vianeya na priečelí baziliky, súhra svetiel, súzvuk tónov, slov... Toto je veľmi jednoducho naznačený obraz atmosféry počas večerného Bdenia s pápežom v rámci slávnostného ukončenia Roku kňazov. Vyvrcholením stretnutia boli odpovede Svätého Otca na otázky z radov kňazov. Predniesli ich 5 zástupcovia všetkých kontinentov. Európu reprezentoval slovenský kňaz Karol Mikloško, ktorý pôsobí ako misionár v Rusku. -pd-

Slávnostné ukončenie Roku kňazov v Ríme

Vatikán (11. júna, RV) – Pápež Benedikt XVI. predsedal na Námestí sv. Petra mimoriadnej eucharistickej slávnosti Najsvätejšieho Srdca Ježišovho, ktorou ukončil Rok kňazov, vyhlásený v júni 2009. Spolu so Svätým Otcem koncelebrovalo 15 tisíc kňazov z celého sveta, ktorých Benedikt XVI. vo svojom príhovore povzbudil k vernosti povolaniu aj v týchto ťažkých časoch:

„Drahí spolubratia v kňazskej službe, milovaní bratia a sestry, Kňazský rok, ktorý sme slávili 150 rokov po smrti svätého farára z Arsu, vzoru kňazskej služby v našom svete, sa schýľuje ku koncu.

Nechali sme sa ním viesť, aby sme znovu pochopili veľkosť a krásu kňazskej služby. Kňaz nie je len držiteľ úradu, ako tí, ktorých každá spoločnosť potrebuje, aby boli zabezpečené určité funkcie. Naopak, on robí niečo, čo nikto nemôže urobiť pre seba: v mene Krista vyslovať slová rozhršenia od našich hriechov a zmeniť tak,

mocou pochádzajúcou od Boha, situáciu nášho života.“

Na tajomstve premenenia chleba a vína Svätý Otec poukázal na sviatosťný charakter kňazstva a zdôraznil vďaka za odvalu Boha zveriť seba samého slabému človeku.

Pápež pri tejto príležitosti neobišiel ani bolestnú tému prípadov pedofílie: „Dá sa predpokladať, že „nepriateľovi“, sa nový záblesk kňazstva nepáči, on by radšej videl, ako mizne, aby nakoniec Boh bol zatlačený na okraj sveta. A tak sa stalo, že v tomto roku radosti pre sviatosťné kňazstvo vyšli na svetlo hriechy kňazov. Aj my prosíme o odpustenie Boha a tých, ktorým sa ublížilo a sľúbme urobiť všetko, čo je len možné na zabezpečenie toho, aby k takýmto zneužitiam už nikdy nedošlo.“

Obrazom palice z 23. žalmu Svätý Otec vyjadril, že aj Cirkev musí používať prút a palicu pastiera na ochranu viery, proti zblúdeniu. Aj použitie palice môže byť službou lásky. Ale poukázal aj na to, že palica pomáha kráčať ťažkými a strmými cestami, nasledujúc Pána.

Slová Benedikta XVI. v závere slávnostného ukončenia Kňazského roku

V závere slávnosti sa pápež osobitne poďakoval Kongregácii pre klérus, za prácu počas celého Kňazského roku a za zorganizovanie týchto mimoriadnych dní. Okrem toho pozdravil Svätý Otec prítomných kardinálov a biskupov, osobitne tiež tých, ktorí prišli zo vzdialenejších kútov sveta. Tých pozdravil Svätý Otec vo viacerých jazykoch. V angličtine povedal:

„Teraz by som rád pozdravil všetkých anglicky hovoriacich kňazov prítomných na dnešnej slávnosti! Moji drahí bratia, pri vyjadrení mojej vďaky za vašu lásku Kristovi a jeho neveste Cirkvi, vás opäť slávnostne žiadam, aby ste boli verní vašim sľubom. Slúžte Bohu a vášmu ľudu so svätosťou a odvahou a vždy potvrdzujte vašimi životmi tajomstvo Pánovho kríža. Nech Boh hojne žehná vašu apoštolskú námahu!“

Potom nasledoval pozdrav po nemecky. „Z celého srdca“ pozdravil Benedikt XVI. biskupov, kňazov a zasvätené osoby a všetkých pútnikov. „Kde niet súdržnosti, tam niet ani pokroku. Ak zostaneme vzájomne spojení, ak zotrváme v Kristovi, skutočnom Viniči, potom môžeme byť mocnými a živými svedkami lásky a pravdy“ – povedal Svätý Otec.

Nasledovali pozdravy po španielsky a po portugalsky. Poľsky hovoriacim pútnikom sa prihovoril slovami žalmistu: „Dobrota a milosť budú ma sprevádzať po všetky dni môjho života“ (Ž 23,6). Drahí bratia, Kristus si vás vybral, povolal vás, zahrnul vás dobrotou a milosťou. S úprimným srdcom prijímajte tento dar každým dňom a prinášajte ho s láskou tým, ku ktorým ste poslaní. Budte svätí a privádzajte aj ostatných ku svätosti v Kristovi.“

Nakoniec pozdravil pápež talianskych a rímskych kňazov, ako aj biskupov, seminaristov obradov východných katolíckych cirkví a všetkých povzbudil pokračovať s obnoveným elánom na ceste posvätenia v tomto posvätnom úrade, ktorý im Pán zveril. -sg, jak-

Svetová ekumenická konferencia v Edinburgu

Veľká Británia (8. júna, RV) - Radostným africkým spevom sa v uplynulú nedeľu skončila Svetová ekumenická konferencia v Edinburgu, na ktorej sa zúčastnilo asi 300 delegátov všetkých kresťanských vyznaní. Stretnutie sa uskutočnilo pri príležitosti stého výročia prvého veľkého ekumenického stretnutia, ktoré sa konalo v roku 1910 v hlavnom meste Škótska. V priebehu jedného týždňa sa delegáti zaoberali novými výzvami, ktoré sa týkajú misijných činností v XXI. storočí. Konferenciu ukončila ekumenická bohoslužba. V závere obradu členovia rozličných vyznaní, zastupujúci všetky kontinenty, si vypočuli spoločnú výzvu všetkým cirkvám: „Svedčiť o Kristovi zúčastňovaním sa na poslaní Božej lásky“. V texte sa ďalej uvádza, že „s obnovenou naliehavosťou sme povolani ohlasovať Dobrú zvesť spásy, odpustenia hriechov, života v plnosti a oslobodenia všetkých chudobných i utláčaných. Dnes sme vyzvaní svedčiť a evanjelizovať tak, že sa staneme sami dôkazom živej lásky, poctivosti a spravodlivosti, ktorú chce Boh pre celý svet.“ Prečítaná výzva ďalej pokračuje: „Pripomínajúc si Krista, usilujúc sa žiť jednotu, pre ktorú On žil a modlil sa, sme vyzvaní vzájomne spolupracovať a čeliť rozporuplným otázkam, ako i pracovať v záujme spoločnej vízie. Vezmime na seba výzvu, prijmime naše rozdielnosti a zdôraznime potrebu vzájomnosti, spolupráce a práce pre misie, aby svet uveril“. Na ekumenickom stretnutí v Edinburgu bola i delegácia Katolíckej cirkvi, ktorú viedol Mons. Brian Farrell z Pápežskej rady na podporu jednoty kresťanov, ktorý odovzdal delegátom pozdrav pápeža Banedikta XVI.

-pd-

700 žiakov opäť chodí do školy vďaka slovenským dobrodincom

Haiti - Slovenská katolícka charita dala postaviť dvadsať provizórnych tried v hlavnom meste Haiti Port-au-Prince pre 700 žiakov. Pôvodnú budovu školy Jána Pavla II. totiž zemetrasenie úplne zničilo. Vďaka podpore slovenských dobrodinčov, ktorí prispeli do zbierky, tak vyučovanie už beží niekoľko týždňov v provizórnych triedach, ktoré tvorí konštrukcia z drevených hranolov s jednoduchou plechovou strechou. Škola prijíma žiakov od materskej školy až po 9. ročník. Deťom sa poskytuje jedno teplé jedlo denne. Vzdelávanie škola umožňuje aj dospelým, ktorí nevedia čítať a písať. Pre nich je určená jedna špeciálna trieda kurzu alfabetizácie. „Bolo potrebné vytvoriť podmienky, aby vyučovanie mohlo pokračovať. Provizórne triedy poskytnú ochranu pre dažďom, ktorý je v tomto období na Haiti veľmi

častý. Triedy sa budú využívať dovtedy, kým nebude hotová murovaná stavba novej školy,“ uviedol generálny sekretár SKCH Radovan Gumulák.

Prevádzku školy SKCH zvažuje podporovať do budúcnosti formou adopcie na diaľku. Provinciálna predstavená z rehole vincentiek, ktoré školu prevádzkujú, vo svojom liste slovenským dobrodincom uviedla: „Ďakujeme vám za pomoc, vďaka ktorej cítime, že Haiti a my, nie sme sami voči všetkým týmto veciam. Počítajte s našou modlitbou a vďakou od tých, ktorým sa dostalo vašej solidarity“. Na celý projekt charita minula desaťtisíc amerických dolárov. „Je to znakom, že v rozvojových krajinách sa dá aj za málo peňazí urobiť veľa dobra,“ uviedol Radovan Gumulák. Charita mieni svojimi projektmi obnovy podporiť predovšetkým miestnu ekonomiku, pri stavbách a projektoch bude zamestnávať miestnych ľudí, ktorí si takto môžu získať zdroj obživy. „Materiál sa snažíme v čo najvyššej miere nakupovať na Haiti, aby sme podporili miestnu ekonomiku. Vozit' materiál z Európy budeme iba v nevyhnutných prípadoch. Chceme v maximálnej miere využívať miestne zdroje,“ dodáva Gumulák.

Andrea Topol'ská

Kostol sv. Pavla v Iskenderune znovu miestom kultu

Sýrski a grécki pravoslávni kresťania sa zúčastnili v uplynulých dňoch na opätovnom sprístupnení Kostola sv. Pavla v tureckom Iskenderune pre bohoslužby. Svätej omši predsedal sýrsky patriarcha Antiochie Ignace Youssif II. Younan, ktorý začal 25. mája svoju návštevu Turecka. Chrám bol zavretý tureckými úradmi a premenený na kinosálu. Miesto kultu bolo zreštaurované samosprávou Iskenderunu a opätovne otvorilo dvere pre veriacich.

RV, -dj-

OSN schválilo sankcie voči jadrovému programu Iránu

USA (10. júna, RV) – Organizácia spojených národov povedala „áno“ všetkým novým sankciám voči Iránu. Včera v štvrtom kole reštriktívnych opatrení, ktoré majú presvedčiť Teherán, aby sa vzdal svojho jadrového programu, boli tieto sankcie schválené Bezpečnostnou radou OSN, ale s opozíciou Turecka a Brazílie. Libanon sa zdržal hlasovania. Bezprostredne po hlasovaní Biely dom však zdôraznil, že „dvere zostávajú otvorené pre dialóg“. Iránsky prezident Ahmadínezád však odpovedal, že sankcie „nie sú schopné zasiahnuť“ Islamskú republiku.

-jak-

Te Deum v Katedrále sv. Martina v Bratislave

Vo štvrtok dňa 9. júna 2010 sa v bratislavskej Katedrále svätého Martina uskutočnilo slávnostné Te Deum pri príležitosti ukončenia školského roka na Rímskokatolíckej cyrilometodskej bohosloveckej fakulte Univerzity Komenského. Hlavný celebrant, bratislavský arcibiskup metropolita Stanislav Zvolenský v homílii rozjímal o biblických čítaniach, o „rieke božej múdrosti a lásky“, pričom pripomenul pokoru ako nevyhnutný predpoklad účasti na týchto Božích daroch. S arcibiskupom Zvolenským koncelebroval aj trnavský arcibiskup Róbert Bezák.

Následne sa v aule Bohosloveckej fakulty uskutočnila v prítomnosti prorektora UK pre študijné veci doc. RNDr. Jána Pekára, PhD. slávnostná promócia absolventov magisterského štúdia.

Jozef Haľko

Rada hierarchov rokovala po šiestykrát

Šieste riadne zasadanie Rady hierarchov Gréckokatolíckej metropolitnej cirkvi sui iuris na Slovensku sa uskutočnilo v pondelok 7. júna v Prešove. Zúčastnili sa ho traja gréckokatolícki biskupi – prešovský arcibiskup a metropolita Mons. Ján Babjak SJ, košický eparcha Mons. Milan Chatur CSsR a bratislavský eparcha Mons. Peter Rusnák.

Biskupi v mene svojom a celej Gréckokatolíckej cirkvi na Slovensku vyjadrili svoju spoluúčasť na utrpení mnohých ľudí v našej krajine v súvislosti s povodňami, uisťujú trpiacich o svojich modlitbách a potvrdili, že v nedeľu 13. júna 2010 sa vo všetkých gréckokatolíckych chrámoch na Slovensku uskutoční finančná zbierka pre postihnutých povodňami. Biskupi vyzvali veriach k prejavu solidarity aj prostredníctvom tejto zbierky.

Rada hierarchov zaslala blahoprajný list Mons. Bernardovi Boberovi pri príležitosti jeho vymenovania za nového košického arcibiskupa a metropolitu.

Venovala sa aj hľadaniu najvhodnejšej formy prekladu ďalších liturgických kníh – apoštolára, v ktorom sa nachádzajú liturgické čítania zo Skutkov apoštolov a listov apoštolov, ako aj paramejníka, ktorý obsahuje liturgické čítania – parameje – na večierne.

Hierarchovia zhodnotili ako vydarenú 1. metropolitnú púť Gréckokatolíckej cirkvi na Slovensku do Sanktuária Božieho milosrdenstva v Krakove, ktorá sa uskutočnila 15. mája, a rozhodli o jej pokračovaní aj v budúcnosti.

Rokovali aj o detailoch 2. metropolitnej púte biskupov a kňazov Gréckokatolíckej cirkvi na Sloven-

sku, ktorá sa uskutoční 4. októbra 2010 v Bazilike minor v Lutine. Dohodli sa tiež, že siedme riadne zasadanie Rady hierarchov sa bude konať 5. októbra 2010 v Prešove.

Eubomír Petrik

Ukončenie Roka kňazov v Katedrále sv. Martina v Bratislave

V piatok dňa. 10 júna 2010 predpoludním sa v bratislavskej Katedrále svätého Martina zhromaždili dekan i kňazi Bratislavskej arcidiecézy, aby spolu s hlavným celebrantom, arcibiskupom metropolitom Stanislavom Zvolenským slávnostne ukončili Rok kňazov, vyhlásený pápežom Benediktom XVI.. Vedľa hlavného oltára bola k úcte vystavená relikvia arského farára, svätého Jána Vianeya. Svoju homíliu arcibiskup Zvolenský uviedol myšlienkami o dnešnom sviatku Najsvätejšieho srdca Ježišovho: Biblia srdce vníma ako najhlbšie jadro osoby, ako bod stretnutia s Bohom, ktorého predpokladom je pravá pokora. Pokora podľa Srdca Ježišovho, srdca dodnes živého, bijúceho a prítomného. Cieľom Roka kňazov bolo uvedomiť si, v duchu slov arského farára, kňazstvo ako „lásku Ježišovho srdca“. Podstatou tejto Kristovej lásky je jeho kňazstvo, ktoré je súčasne obetou - Kristus je zároveň aj kňazom, aj obetou, ktorú prináša. V tom je vynikajúce poslanstvo aj pre súčasný svet, že obetovať sa nie je prehra, ale výhra a víťazstvo. Nový druh víťazstva cez obetu seba samého.

Po svätej omši sa uskutočnila pobožnosť k Eucharistickému Kristovi, potom sa kňazi stretli v priestoroch kňazského seminára.

Jozef Haľko

Ukončenie Roka kňazov v Zelenči

Na slávnosť Najsvätejšieho srdca Ježišovho sa ukončí Rok kňazov. Počas neho sa vo farnosti Zelenč veriaci spoločne s vďakou modlili za kňazov, osobitne s láskou pamätali pri svätých omšiach na zosnulých kňazov – rodákov, i tých, ktorí vo farnosti pôsobili. Tento rok oslávili storočnicu od narodenia prof. Cyrila Dudáša. V posledný deň Roka kňazov farníci poďakujú Pánovi za žijúcich kňazov, ktorí sú už na kňazskom odpočinku – Mons. Viliama Kurillu a Mons. Antona Adamkoviča, takisto budú myslieť na svojich otcov biskupov – trnavského arcibiskupa Mons. Róberta Bezáka a pomocného biskupa Mons. Jána Oroscha, ako aj emeritných biskupov Mons. Jána Sokola, Mons. Dominika Tótha a Mons. Štefana Vrableca.

Peter Jelínek

Kňazi Prešovskej archieparchie sa stretli na záver Roka kňazov

Pri príležitosti ukončenia Roka kňazov sa 8. júna stretli v Bazilike minor v Lutine kňazi Prešovskej archieparchie s arcibiskupom Jánom Babjakom SJ. Po modlitbe tretieho času sa Mons. Jozef Tóth v prednáške venoval trom dimenziám kňazského pôsobenia – učiť, posväcovať a spravovať. Vo všetkých pôsobí Svätý Duch. Ďalej povedal, že kňaz stojí denne tam, kde sa rodí svätosť. Platí to hlavne o slávení Eucharistie. Kňazi sú povinní hovoriť, ohlasovať Božie slovo, to je najkrajšie v ich živote. Mnohých zaujali slová: „Prezidenti, králi, vedci, umelci i prostí ľudia, všetci nechávajú tu na zemi svoje profesie i tituly, len my kňazi odchádzame aj za hranice smrti tí istí ako kňazi!“

Po diskusii nasledovalo slávenie archijerejskej svätej liturgie. V homílii o. Lubomíra Petrika zaznelo, že „Boh nás povolal ku kňazstvu nielen pre službu spoločnosti, ale aj pre naše obrátenie. Aby nás zachránil, išiel až tak ďaleko, že nám nehodným dal dar kňazstva. Tento dar a tajomstvo je nielen pre spásu iných, ale aj pre našu záchranu.“ Vyzdvihol dôležitosť vzťahov medzi kňazmi, lebo jeden druhému môžu byť pomocou na ceste spásy. Na základe prečítaného evanjelia, v ktorom Pán posielal svojich učeníkov, aby išli bez zlata, striebra, peňazí..., otec kancelár pripomenul dôležitosť jednoty kňaza s Kristom, „aby sme sa nespoliehali viac na naše schopnosti ako na Božiu moc, lebo sme sa už veľakrát presvedčili o našich slabostiach, ale aj o Božej moci.“

Pritomným bol odovzdaný pozdrav emeritného biskupa Jána Hirku, ako aj uistenie o jeho modlitbách za všetkých kňazov. Otec arcibiskup pozval kňazov, aby v modlitbách pamätali na emeritného otca biskupa. Otec Štefan Paločko, odborný asistent na GTF PU, vo svojej prednáške poukázal na niekoľko rôznych pohľadov na kresťanstvo, ktoré nemôžu naplniť život človeka. Napríklad pohľad na kresťanstvo ako na kultúru, alebo ako na filozofický smer alebo vnímanie kresťanstva ako nejakej mágie, že keď sa budeme veľa modliť a postiť, naplnia sa naše predstavy o živote. „Tieto kategórie neriešia náš hlad po živote, po naplnení. Preto je veľmi dôležité, aby sme predovšetkým my kňazi pochopili, čo vlastne Ježiš Kristus priniesol.“ Odpoveď je potrebné začať hľadať v krste. „Keď sa vzdáme svojho života závislého od vonkajších okolností a prijmem Ježišov život, okolnosti sa nezmenia, ale dostaneme život, ktorý je nezávislý od týchto vonkajších okolností. Potom dejiny Ježiša Krista sa stanú našimi dejinami.“ Podľa toho, ako kňazi vnímame svoje kresťanstvo, tak ho budeme odovzdávať ďalej. Stále, keď sa umárame, sme nespokojní, nervózni, závidíme si a pod., ešte nežijeme Kristov život. V prvom rade sa my kňazi musíme stretnúť s Kristom, aby sa ľudia pýtali, čo ten kňaz má, čo ja nemám, že je v ňom radosť, a úplná, povedal o. Štefan.

Pritomným kňazom sa prihovoral vladyka Ján, poďakoval im za ich službu a horlivosť, za hodnotné aktivity

počas Roka kňazov a ponúkol niekoľko bodov, aby aj po jeho skončení pokračovala ich neustála ľudská a kňazská formácia a duchovné dozrievanie. Okrem iných zaujímavých podnetov pozval kňazov, aby nezabúdali zvládať Božie požehnanie aj na seba a svoje rodiny. Ďalej ich povzbudil k dennej modlitbe časoslova – úradnej modlitby Cirkvi, meditovaniu nad Božím slovom, ale aj k osvojeniu si Korunky Božieho milosrdenstva, „lebo bez modlitby, bez vlastného posväcovania kňaz vyschne a nebude mať čo dávať.“ Pozval kňazov budovať jednotu s Kristom Veľkým kňazom, ale aj jednotu navzájom, aby sa modlili a obetovali jeden za druhého.

Záver stretnutia patril spoločnej modlitbe k Božiemu milosrdenstvu.

-lp-

Ukončenie Roka kňazov v Žilinskej diecéze

Vo Farskom kostole Božského Srdca Ježišovho v Ražejkých Tepliciach 10. júna slávnostnou sv. omšou ukončili Rok kňazov v Žilinskej diecéze. Spolu s diecéznym biskupom Mons. Tomášom Galisom koncelebrovalo do 200 kňazov pôsobiacich v celej diecéze. Na úvod sv. omše sa kňazi spolu s veriacimi modlili modlitbu dňa z liturgie hodín.

V homílii biskup ocenil službu svojich kňazov a vyzval ich, aby ešte horlivejšie vysluhovali sviatosti, zvlášť iniciačné a manželstvo. Po udelení týchto sviatostí, majú veriacich vovádzať do ich hlbšej mystagogie a ďalej ich doprevádzať na ceste za Kristom. Na záver sv. omše nasledovala adorácia k Najsvätejšej Sviatosti Oltárnej, kde kňazi spoločne ďakovali za dar kňazstva, vyprosovali si potrebné milosti pre svoju službu a napokon sa zasvätili Božskému Srdcu Ježišovmu.

-ph-

Posviacka farskej budovy v Hažine nad Cirochou

V nedeľu 6. júna 2010 prešovský arcibiskup-metropolita Mons. Ján Babjak SJ posvätil vo svojej rodnej obci Hažín nad Cirochou novú farskú budovu. V gréckokatolíckom Chráme sv. Michala archanjela archijerejskú svätú liturgiu. V homílii Mons. Ján Babjak všetkým poďakoval za ochotu a pomoc pri stavbe novej farskej budovy a pozval veriacich meditovať o kňazstve skrz Matúšovo evanjelium o povolani prvých učeníkov.

Po svätej liturgii bolo myrovanie, po ktorom sa všetci v liturgickom sprievode presunuli k novej farskej budove, kde sa uskutočnila jej posviacka. Veriaci boli plní radosťou i vďačnosťou voči Pánu Bohu za dielo, ktoré sa v obci podarilo svojpomocne vybudovať.

Rastislav Baka

Rodina Nepoškrvnenej d'akuje za 35 rokov pôsobenia

35. výročie založenia Rodiny Nepoškrvnenej v sobotu 5. júna 2010 v Martine sa nieslo v duchu jednoty rôznorodého spoločenstva v Kostole Sedembolestnej Panny Márie. Za myšlienku zakladateľky, rehoľnej sestry satmárky Bernadety Pánčiovej, založiť spoločenstvo na podporu chorých, ďakovalo dnes už medzinárodne rozvetvené združenie slávením svätej omše, ktorej predsedal domáci diecézny biskup Mons. Tomáš Galis. V homílii sa členom združenia prihovril banskobystrický biskup Mons. Rudolf Baláž, ktorý ešte ako mladý kňaz stál pri zakladateľke a jej spolusestrách.

„Starajte sa o službu chudobným a chorým, no žite v jednote a láske, aby ste tak nasledovali nášho Pána Ježiša,“ zdôraznil slová svätej Lujzy de Marillac Mons. Ján Orosch, trnavský pomocný biskup, keď otvoril stretnutie v kostole zasvätenom Patrónke Slovenska – Sedembolestnej. Mons. Orosch poukázal na motto Kongregácie Milosrdných sestier sv. Vincenta – satmárok, ktoré pred 35 rokmi Rodinu Nepoškrvnenej zakladali: šíriť milosrdnú lásku k chorým a chudobným za pomoci Nepoškrvnenej Panny Márie. Otec biskup pripomenul, že tento rok si duchovná rodina sv. Vincenta de Paul a sv. Lujzy de Marillac taktiež pripomína 350. výročie smrti sv. Vincenta. Hoci misiou združenia je modlitba a obeta, verejnosti sú známe vlakové púte do Lúrd pre pútnikov z celého Slovenska, či 25 tisícový náklad časopisu Rodiny Nepoškrvnenej.

„Sestra Bernadeta Pánčiová prišla na túto myšlienku vo svojich meditáciách,“ uviedol v homílii biskup Rudolf Baláž. Ako ďalej pokračoval, „Rodina Nepoškrvnenej bola ustanovená aj preto, aby sa ľudia naučili byť jeden druhému oporou.“ V odkaze, že človek má žiť pre službu a pomoc druhým, Mons. Baláž pokračoval. Pripomenul, že aj záplavy na prelome mája a júna, ktoré ničivo postihli mnohé rodiny na Slovensku, možno chápať ako upozornenie zo strany Božej, aby sa ľudia sústredili nielen na seba ale aj na pomoc druhým. Žilinský diecézny biskup Tomáš Galis prítomným odovzdal pozdrav a požehnanie Svätého Otca Benedikta VI., z ich stretnutia počas audiencie v máji 2010 vo Vatikáne. Rodina Nepoškrvnenej pápežovi Benediktovi VI. pri príležitosti ďakovného 35. výročia adresovala list. Členovia Rodiny uistili Svätého Otca, že za neho denne obetujú modlitbu

posvätného ruženca. Taktiež sa mu poďakovali za ustanovenie Roka kňazov. So sláviacim spoločenstvom v Martine sa spojili aj členovia Rodiny Nepoškrvnenej z Čiech a Moravy a to prostredníctvom zaslaného pozdravu od otcov biskupov Mons. Karla Otčenáška a Mons. Jana Graubnera. Rodina Nepoškrvnenej po páde totality prostredníctvom biskupa Rudolfa Baláža požiadala o schválenie združenia v Ríme. Ján Pavol II. oficiálne schválil a potvrdil Rodinu Nepoškrvnenej 8. júna 1991 v deň spomienky na Nepoškrvnené Srdce Panny Márie. Rozšírila sa do Ruska, na Ukrajinu, do Rumunska, Rakúska, Nemecka, Holandska, Švédska i do USA, Kanady aj Austrálie. Mimoriadne je rozšírená na Morave, v Čechách a v Maďarsku.

Zuzana Juhaniaková

Charita rozdelí 4200 l čistiacich prostriedkov domácnostiam postihnutým povodňami

Slovenská katolícka charita začne distribuovať čistiace a dezinfekčné prostriedky už v piatok. Pre pomoc zaplaveným domácnostiam má charita k dispozícii viac ako 4200 litrov rôznych prostriedkov určených na dezinfekciu povrchov, pitnej vody a tiež na zamedzenie tvorby plesní a kvasiniek. „Význam čistiacich prostriedkov spočíva v tom, aby sa zamedzilo vzniku a šíreniu akejkoľvek formy ochorenia, ktoré by mohli v súvislosti s nedávnymi povodňami zneprijemniť život ľudí, ktorí už beztak zakúsili neľahké chvíle,“ hovorí generálny sekretár charity Radovan Gumulák.

Distribúcia prostriedkov bude pokračovať celý budúci týždeň. Prostriedky budú dodané domácnostiam prostredníctvom dobrovoľníkov a zamestnancov Diecéznej charity Nitra, Gréckokatolíckej charity Prešov a Arcidiecéznej charity Košice. Slovenská katolícka charita organizuje na pomoc ľuďom postihnutým povodňami aj verejnú zbierku. Podporiť ju môžete aj zaslaním SMS v tvare DMS POVODNE (dms medzera povodne) na číslo 877. Toto číslo je platné v sieťach všetkých mobilných operátorov. Cena Darcovskej SMS

je 1 euro. Pre bližšie informácie o výpočte ceny DMS sa informujte na www.darcovskasms.sk. Kedykoľvek je možné prispieť aj na účet Slovenskej katolíckej charity 4008058424/7500 v ČSOB, variabilný symbol 170.

Radovan Gumulák